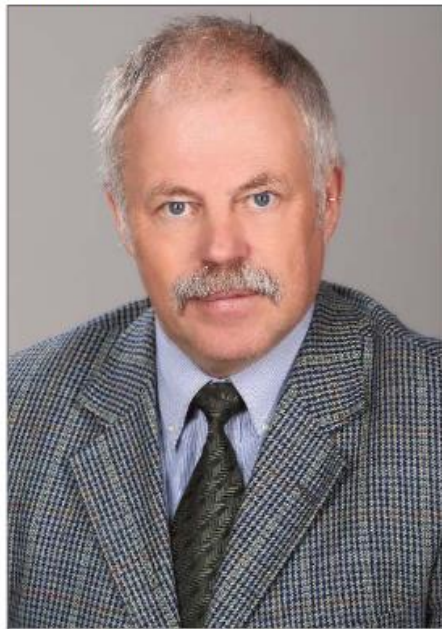

Iepazīsimies ar deputātu

Šajā numurā - intervija ar novada domes deputātu MĀRI GRIGALI (Zaļo un Zemnieku savienība).

Māris Grigalis dzimis 1962. gadā. Jau 30 gadus ir Sutru pamatskolas (kopš šī mācību gada – sākumskolas) direktors. Pēc izglītības sporta skolotājs. Politisko karjeru sācis kā deputāts Sutru pagasta padomē – vēl pirms Līvānu novada izveides. Līvānu novada domes deputāts kopš 2010. gada līdz šim brīdim. Precējies, ir divas jau pieaugušas meitas un četri mazbērni. Noviens nezina (varbūt tikai paši tuvākie), kas viņam uz sirds, bet apkārtējie Māri Grigali redz dzīvespriecīgu, sirsnīgu, vienmēr laipnu pret citiem. Viņam piemīt arī aktiera talants, ko Māris Grigalis parādīja plašai publikai, pārsteidzot pašvaldības darbiniekus vienā no Līvānu novada gada pasākumiem, kad atveidoja sava vārda un uzvārda brāli – laika ziņu vīru Māri Grigali.

Īsumā pastāstiet par sevi

Nāku no Rimicāņiem 1978. gadā pabeidzu Rimicāņu astoņgadīgo skolu, pēc tam – Vārkavas vidusskolu. Man jau bērnībā patika sports, bet īpaši ar to aizrautos, mācoties Vārkavas vidusskolā, kur mani ieinteresēja labs fizikultūras skolotājs. Sāku trenēties vieglatlētikā, skrēju garās distances. 1981. gadā pabeidzu vidusskolu un iestājos Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtā. Pēc institūta absolvēšanas tiku norīkots darbā par fizikultūras skolotāju Sutru astoņgadīgajā skolā. Jau pēc pusotra gada, aizejot pensijā iepriekšējam Sutru skolas direktoram, par skolas direktoru iecēla mani. Kopš 1987. gada 23. februāra jau 30 gadus strādāju šajā amatā. Pedagoģe ir arī mana dzīvesbiedre, viņa strādā Jāņa Eglīša Preiļu Valsts ģimnāzijā par bioloģijas skolotāju. Mūsu lepnums ir mūsu meitas, kas ir ieguvušas labu izglītību (Zane šogad pabeigs studēt doktorantūrā) un strādā Latvijā. Vislielāko gan-

darījumu sniedz mazbērni, kuri vasaras pavada mūsu mājās. Abi ar dzīvesbiedri jokojam, ka vasarā veicam pedagoģisko darbību ar saviem mazbērniem. 22. septembrī man paliek 55 gadi, no tiem 32 gadus labākais palīgs un atbalstītājs ir sieva Elita.

Kāpēc nolēmt piedalīties vēlēšanās?

Visu mūžu esmu dzīvojis laukos, tāpēc man rūp lauku liktenis, savas skolas, audzēkņu, sava pagasta liktenis. Nevaru palikt vienaldzīgs un stāvēt malā, tāpēc jau kuru sasaukumu pēc kārtas piedalos vēlēšanās. Politikā esmu sen. Par deputātu kļuva vēl pirms Līvānu novada izveides.

Kādas rakstura īpašības Jums piemīt? Jūsu dzīves moto?

Domāju, ka manas īpašības vairāk jāvērtē citiem. Tas, ko varu pateikt – esmu komunikabls, sabiedrisks, vienmēr cenšos saprast citus cilvēkus, iejūsties viņu situācijā, cenšos visu risināt ar humoru – uzskatu, ka ar to bieži vien var panākt vairāk nekā ar dusmām, pārmetumiem, uzbrukumu. Smails, humors, mīlestība uz dzimteni un saviem tuvākajiem – ir tas, kas mani raksturo visvairāk.

Kādi ir Jūsu vaļasprieki?

Ceļošana, medības, daiļdārzniecība. Jau kopš deviņdesmito gadu beigām kopā ar ģimeni cenšamies katru gadu aizbraukt kādā ceļojumā. Kad bērni bija mazi, tad bieži kopā ar tiem ceļojām tepat pa Latviju. Tie iespaidīgākie, protams, bija pirmie braucieni uz Romu, Vatikānu.

Otra aizraušanās kopā ar sievu mums ir daiļdārzniecība. Ideju autore gan ir dzīvesbiedre, es pats vairāk izpildītājs, kas izrok, aiznes, iestāda un dara daudzus citus fiziskos darbus. Mūsu dārzā tiešām ir ieguldīts daudz līdzekļu un darba. (*Grigaļu ģimenes dārzs vairākas reizes kļuvis par uzvarētāju Līvānu novada pašvaldības sākotības konkursā "Topi škaistāks, mans novads". Red. piez.*)

Vēl viens hobijs jau kopš 80. gadiem man ir medības. Medības man patīk sportiskā dzīvesveida dēļ,

■ Ekskursijā kopā ar sievu Elitu

patīk būt svaigā gaisā, dabā. Tā ir arī iespēja pavadīt laiku kolektīvā, kur ir tikai vīrieši, jo skolā pašlaik manas kolēģes ir tikai sievietes. Man vēl joprojām patīk sports, brīvajā laikā arī vingroju, lai uzturētu mundrumu un veselību.

Kuras ir tās jomas novadā, kurām Jūs, būdams deputāts, gribētu īpaši pievērsties?

Manas jomas neapšaubāmi ir izglītība un sports. Man kā novadā vismazākās skolas direktoram jāatzīst, ka skumja, protams, ir situācija ar Latvijas mazajām skolām, bet te pašvaldība maz ko var ietekmēt. Bērnu kļūst arvien mazāk. Neraugoties uz to un atšķirībā no citiem novadiem, Sutru skolu līdz šim vēl esam notu-

■ Māris Grigalis ar ģimeni – sievu, meitām, znotiem un mazbērniem

■ Grigaļu ģimenes vaļasprieks ir daiļdārzniecība

rējuši, tur joprojām mācās 18 bērni. Kādreiz Sutru skolai jau draudēja slēgšana, tas bija vēl padomju laikā. Vienu brīdi tur mācījās 33 bērni, bet tad Sutru pagastā sabūvēja daudzdzīvokļu mājas un Līvānu mājiņas, arī iedzīvotāju skaits līdz ar to pieauga. Tie 33 bērni Sutru astoņgadīgajā skolā mācījās tieši tobrīd, kad es kļuvu par skolas direktoru. “Ziedu laikos” izaugām līdz 101 skolēnam, bet tad atkal nāca samazinājums. Tā ir valsts politika.

Pēdējos gadus esmu arī Līvānu novada domes administratīvās komisijas priekšsēdētājs. Sodītāja funkcija man gan ne īpaši ir pie sirds, bet kādam arī tas jādara. Policija sastāda administratīvos protokolus par dažādu pašvaldības saistošo noteikumu pārkāpšanu, bet komisija ir tā, kura aicina uz sēdi pārkāpējus un lemj par sodu. Cenšamies izprast katra cilvēka situāciju un nebūt bargi, īpaši, ja pārkāpums ir pirmo reizi.

Ar ko Jūs lepojaties Līvānu novadā?

Es lepojos ar savu novadu. Lepojos, ka šeit dzīvoju. Ar to, ka novads ir sakārtots, un kas svarīgi – ne tikai pilsēta, bet arī pagasti, ka spējam piesaistīt ES finansējumu. Lepojos, ka ir sakārtota izglītības joma. Attīstība Līvānu novadā tiek plānota ļoti tālredzīgi, tāpēc bieži vien projektu ieviešanas jomā esam priekšā vairumam novadu. Visi darbi tiek veikti ātri un pamatīgi.